

Luggemised.

Wanna ja uut Jummala rigist.

1.

Hea kaupmees Lioni linnast.

Lioni lin on suur ja kuulus lin Prantsusse maal, kuhu väga palju rikkusi folkus tulleb, fest et selle linna kaup hästi jookseb ja rahvas isse wahiva ja holas on, omma tööd ja kaupa teimetama. Kaupmehhi on seal palju ellamas ja nende seas tänuapäär veel mittu, kes aufad mehhed; aga siiski ütlen: ni aufat kaupmeest pole seal niiud mitte ennam, kui se olli, kellest siin tahhan juttustada. Se ellas 700 aastat enne meid ja sel ajal olli ristikogudus väga villets, fest waimulik pimedus warjas otsekui pilive ta ülle ja telas armupäikese paistmast.

Jummala sõnna selge öppetus olli ammu kaddunud. Gi olnud kuulda ennam jutlus Jes-

süssest Kristussest egga temma rigist, ei meleparrandamisest egga uesust, — ei mitte! Waid kui rahvas tulli pühha kotta, — ja palju tullid nälgaga õigusse järrel, — siis peti Jummala tenistust laddina kele, mis kegi ei möistnud. Kõik pühhapäwa tenistus olli ülleüldse wäljaaspiddine tegu, miska kegi ei wöimud Jõsandat leida. Et tarvis lähhäb pannust pöörda ja uskuda, et kegi ei sa Jummala riki, olgu siis et ta ueste sünnib, — selle peale kegi ei teadnud möelsa. Ja sedda meie ei tohhi immekäs panua, seist karjatsed ollid nisamima pimedad kui karri; ja teamne, et kui sõgge sõggedale te-juhhatajaks on, siis langevad mõlemad auku. Vähhä olli preestrite hulgas neid leida, kes olleksid isseggi vossanud laddina keelt; ja ommeti ollid kõik kirrikul luggemised, laulud, palived selle kele kirjutatud; jah Piibli Ramat — uesu põhhi — ei olnudgi rahiva omma kele luggeda. Nüüd teate isse arwata, et fest pole kassu, kui kegi loeb egga möista mis, kui kuleb, egga sa arru. Kas saad praegu targemaks, kui loed laddina kele, mis meie omma kele nönda loeme: „Jossa meie, kes sa olled taewas, pühhitsetud sagu siuno nimmi, tulgu meile siimi riik j. n. t.“ Hakkab nüüd wöra kele sedda luggema, egga se pole palive waid ennemisse